

ПАСИВНА ЛЕГИТИМАЦИЈА У СПОРОВИМА ЗА УТВРЂЕЊЕ НИШТАВОСТИ УГОВОРА

Правно дејство утврђења ништавости уговора прописано одредбама ЗОО дужне су да трпе стране у том уговору и њихови евентуални правни следбеници на чија права и обавезе може да утиче ништавост уговора, па се захтев за утврђење ништавости може основано усмерити само против тих особа које су једине материјално правно обавезне по таквом захтеву.

Из образложења: Првостепеном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиле, те је утврђено да је уговор о купопродаји стана закључен између Фонда за изградњу станова солидарности Општине Сомбор као продавца и тужених трећег и четвртог реда као купаца ништав. Приговор пасивне легитимације туженог другог реда, предузећа које је било инвеститор зграде у којој се налази предметни стан, суд је одбио са образложењем да је исто уписано у јавним књигама као власник предметног стана. Другостепеном пресудом наведено је да су основани жалбени наводи туженог предузећа, да оно није пасивно легитимисано у овој парници, будући да исто није било уговорна страна у спорном уговору о купопродаји, па према њему ништавост таквог уговора не може производити никакво правно дејство, јер актуелном парницом тужила није захтевала евентуално утврђење ништавости претходног уговора по коме је то предузеће продало стан туженима првог реда одн. Фонду за изградњу станова солидарности Општине Сомбор. Наиме, правно дејство утврђења ништавости уговора прописано одредбама ЗОО дужне су да трпе стране у том уговору и њихови евентуални правни следбеници на чије права и обавезе може да утиче ништавост уговора, па се захтев за утврђење ништавости може основано усмерити само против тих особа које су једине пасивно легитимисане, односно материјално правно обавезне по таквом захтеву. Према томе пошто тужени није ни уговорна страна, ни правни следбеник уговорне стране из уговора чије се утврђење ништавости тражи тужбеним захтевом, такав тужбени захтев не може бити основано усмерен према овом туженом и у односу на њега је неоснован. Ово без обзира што је овај тужени уписан као власник стана који је предмет спорног уговора будући да предмет тужбеног захтева није утврђење било каквог права на стану већ ништавост уговора који је за предмет имао продају тог стана.

(Пресуда Основног суда Сомбор П. 2179/10 од 24.08.2010.г. и пресуда Апелационог суда Нови Сад Гж. 140/11 од 17.01.2013.г.)